

Sygn. akt VII U 1815/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożenna Zalewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2014 r. w Gdańsku

odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 17 czerwca 2013 nr (...)

w sprawie B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

postanawia:

1. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do rozpoznania organowi rentowemu;
2. umorzyć postępowanie w sprawie.

SSO Bożenna Zalewska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., odmówił ubezpieczonej B. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 06 czerwca 2013r. orzekła, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Ubezpieczona B. P. złożyła odwołanie od powyższej decyzji ZUS, wskazując, że jej stan zdrowia nie rokuje poprawy oraz nie pozwala na podjęcie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona B. P., urodzona (...), zawód wyuczony stolarz, zawód ostatnio wykonywany szwaczka, obecnie nie pracuje, w dniu 18 kwietnia 2013 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

okoliczności bezsporne a nadto wniosek z dnia 18.04.2013 r. k. 1-3

Ubezpieczona została skierowana na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w opinii lekarskiej z dnia 10 maja 2013 r. rozpoznał u ubezpieczonej obustronny niedosłuch z słuchem społecznie wydolnym, przewlekłe obustronne zapalenie uszu stan po appendectomii z przepukliną w bliźnie pooperacyjnej, kamicę nerkową, stan po nerfrostomii, przetrwała kolonizację E coli układu moczowego z okresowymi zaostrzeniami. W orzeczeniu z tej samej daty nie uznał ubezpieczonej za niezdolną do pracy. Wobec sprzeciwu ubezpieczonej komisja lekarska pozwanego w opinii z dnia 06 czerwca 2013 r. rozpoznała u badanej tożsamo jak lekarz orzecznik i w orzeczeniu z tej samej daty wskazując, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 17 czerwca 2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie przepisów art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił ubezpieczonej B. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

okoliczności bezsporne, vide: opinia lekarza orzecznika pozwanego z dnia 10.05.2013 r. – k. 18 v dokumentacji lekarskiej, orzeczenie lekarza orzecznika pozwanego z dnia 10 maja 2013 r. – nienumerowana karta akt rentowych, sprzeciw ubezpieczonej k. 20 dokumentacji lekarskiej, opinia komisji lekarskiej pozwanego z dnia 06 czerwca 2013 r. – k. 22 v dokumentacji lekarskiej, orzeczenie komisji lekarskiej pozwanego z dnia 06 czerwca 2013 r. – nienumerowana karta akt rentowych, decyzja pozwanego o odmowie prawa do renty k. 29/30 akt rentowych.

W celu ustalenia, czy stan zdrowia strony wskazuje, że jest ona całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, jeśli tak to od kiedy, z powodu jakich schorzeń, jaki jest przewidywalny okres tej niezdolności do pracy, wymagane były wiadomości specjalne, zatem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego: urologa i laryngologa.

Powołani w sprawie biegli rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia: przewlekłą kamicę dróg moczowych, przebyte kilkakrotnie zabiegi ESWL złogów w układzie moczowym, przewlekłe infekcje dróg moczowych, stan po obustronnym zapaleniu uszu środkowych, obustronny niedosłuch typu przewodzeniowego.

Po zapoznaniu się z dostarczoną dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego biegły sądowy urolog stwierdził, iż stan zdrowia strony nie wskazuje, że utraciła ona całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu spowodowanej obecnością schorzeń urologicznych.

dowód : opinia biegłego sądowego urologa k. 18-19 akt sprawy)

Biegły sądowy laryngolog stwierdził, że obustronne zapalenie uszu środkowych jest typowym, częstym schorzeniem infekcyjnym o przemijającym charakterze bez powikłań i nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy a stwierdzony niewielki niedosłuch typu przewodzeniowego, będący pozostałością zapalenia uszu środkowych jest nadal słuchem społecznie wydolnym i nie powoduje częściowego ani też całkowitego upośledzenia sprawności badanej do dalszej pracy w wyuczonym i podobnych zawodach.

(dowód : opinia biegłego sądowego otolaryngologa k. 23-24 akt sprawy)

Pismem procesowym z dnia 31.10.2013 r. ubezpieczona B. P. wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego neurologa, wskazując na występujące u niej bóle kręgosłupa. Dodatkowo załączyła zaświadczenie z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) z siedzibą w Z. w opisie którego wskazano na występujące u B. P. bóle kręgosłupa L z promieniowaniem na lewo i do podbrzusza, podano że w badaniu rtg stwierdza się dyskopatię L 5-S1 oraz zalecono wykonanie badania TK kręgosłupa L2-S1 oraz skierowanie z (...) na wykonanie badania TK kręgosłupa odcinka L2-S1.

Vide: zaświadczenie z Niepublicznego (...) z siedzibą w Z. k. 29-30 akt sprawy, skierowanie z (...) na wykonanie badania TK kręgosłupa odcinka L2-S1 k. 31 akt sprawy.

Na rozprawie w dniu 7 stycznia 2014 r. ubezpieczona wskazała, iż obecnie leczy się u lekarza neurologa .

(vide: protokół z rozprawy z dnia 07.01.2014 r. k. 42 akt)

Sąd zważył, iż postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny, służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego i nie może polegać na zastępowaniu tego organu w wydawaniu decyzji ustalających świadczenie z ubezpieczeń społecznych. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., I UZP 1/07, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 323). Z tego powodu Sąd, co do zasady nie może we własnym zakresie ustalać prawa do świadczenia a ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty, nie może prowadzić do uznania kontrolowanej decyzji za wadliwą i do jej zmiany (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2005 r., I UK 382/04, LEX nr 276245). W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNP 2005 nr 3, poz. 43 oraz z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05, LEX nr 272581). Stąd też postępowanie dowodowe przed sądem w sprawie o świadczenie uzależnione od niezdolności ubezpieczonego do pracy powinno zmierzać do ustalenia, czy w dacie orzekania przez organ rentowy po stronie ubezpieczonego występowały w tym zakresie wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia. Sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów w celu ustalenia niezdolności do pracy, która miała powstać po wydaniu zaskarżonej odwołaniem decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 152/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 273).

Zgodnie z art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji, lecz uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Stosowanie do stanowiska Sądu Najwyższego prezentowanego w uzasadnieniu wyroku dnia 12 stycznia 2012 r. (II UK 79/11) stwierdzić należy, iż „nowe okoliczności„ to schorzenia istniejące przed wydaniem decyzji, lecz wykazane przez ubezpieczonego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu albo ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego, których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego. Jak wskazał Sąd Najwyższy, jeśli ujawnią się one w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, sprawa wraca na etap postępowania przed organem rentowym po to, aby organy orzecznicze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogły dokonać ponownej oceny stanu zdrowia z ich uwzględnieniem.

W rozpoznawanej sprawie nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonej B. P. to bóle kręgosłupa L z występującym promieniowaniem na lewo i do podbrzusza a także stwierdzona w badaniu rtg dyskopatia L5-S1-schorzenia te zostały ujawnione już po wydaniu zaskarżonej w sprawie decyzji ZUS z dnia 17 czerwca 2013 r., gdyż dopiero w toku postępowania sądowego ubezpieczona zasygnalizowała powyższy fakt, który znalazł potwierdzenie w dokumentacji medycznej w tym w zaświadczeniu z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) z siedzibą w Z. (k. 29-30 akt) i w skierowaniu z (...) na wykonanie badania TK kręgosłupa odcinka L2-S1 (k. 31 akt) a wnioskodawczyni słuchana na rozprawie w dniu 7 stycznia 2014 r. podała, iż obecnie leczy się u lekarza neurologa.

Niewątpliwym jest, iż okoliczności te wykazane zostały przez ubezpieczoną dopiero po wniesieniu odwołania do sądu, których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego. Mając na względzie powyższe, Sąd

zważył, że koniecznym jest ponowna ocena stanu zdrowia i zdolności do pracy wnioskodawcy z uwzględnieniem nowych okoliczności, co w pierwszej kolejności winni uczynić – lekarz orzecznik i komisja lekarska pozwanego organu rentowego. Tym samym brak podstaw na tym etapie postępowania odnoszenia się przez Sąd i oceny opinii wydanych w sprawie.

Z uwagi na to, koniecznym było uchylenie zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 17 czerwca 2013 r. i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu oraz jednoczesne umorzenie postępowania odwoławczego w niniejszej sprawie, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. jak w punktach 1 i 2 sentencji postanowienia.

SSO Bożenna Zalewska